

UKA2018/173

17/10 2018

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse, der beskriver hvordan en forsøgspulje til etablering og udvidelse af frysekapacitet i bygderne mest hensigtsmæssigt sammensættes og udmøntes. Redegørelsen skal bl.a. inddrage erfaringer fra kommuner, erhvervsliv og KANUNUPE og belyse ressource-, beskæftigelsesmæssige og økonomiske hensyn. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut, således at redegørelsens konklusioner kan indgå i arbejdet med FFL20.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi fra Demokratesne mener, at vi skal udnytte de naturgivne ressourcer vi har bedre, og den bedste måde at gøre dette på, er i vores øjne, ved at de selvstændige og private erhvervsdrivende kan begå sig på lige vilkår med alle andre, heriblandt også de selvstyrejede virksomheder. Her tænker jeg specielt på Royal Greenland, som til en hver tid vil stå stærkest. Så længe de er offentlig ejet, vil de altid kunne stille de offentlige kasser som sikkerhed og det er i sig selv enormt konkurrenceforvridende, og det gør det på mange måder umuligt for de private erhvervsdrivende, at indgå i sund konkurrence på området. Vi mener helt alvorligt, at Royal Greenland bør privatiseres og, at dette er en forudsætning for at udvikle vores fiskeri. Vi mener vi bliver nødt til at se på erhvervslivet rammevilkår som helhed, for at skabe forudsætningerne for de selv kan investere i, hvis de ser et potentiale det pågældende sted. Med andre ord skal vi ikke fra centralt hold detailstyre og beslutte hvem og hvor der skal etableres produktionsfaciliteter m.m.

I fiskerilovens § 22a. står følgende:

”Nye indhandlingsanlæg og produktionsanlæg må ikke oprettes uden Naalakkersuisuts godkendelse. Det samme gælder, såfremt et bestående anlæg ønskes omstillet til indhandling eller produktion af andre arter og såfremt dette kræver offentlige investeringer, støtte- eller tilskudsordninger.” Der stiller vi spørgsmålstegn ved om Naalakkersuisut overhovedet burde blande sig? I vores øjne, så er det de private erhvervsliv der selv skal bedømme om der er mulighed for udvikling og vækst de forskellige steder. I vores øjne er § 22a noget af det vi så længe har råbt højt om, nemlig at selvstyret detailstyrer fra centralt hold, det skal vi væk fra. Det offentlige skal på ingen måder agere købmænd eller dommere overfor de muligheder der skabes af det private.

Vi kan ud fra Naalackersuisuts svarnotat konstatere og se, at Naalackersuisut allerede har igangsat og iværksat en række tiltag. Det er derfor spild af penge at bruge flere penge på en redegørelse når tiltagene allerede er igangsat. En redegørelse vil øge den offentlige administrationsomkostninger og dermed den offentlige sektor – og det er vi fra Demokraatit om nogle dem der er imod.

På baggrund af dette forkaster vi dette forlag.